

den aftale, der er kommet, stort set er tilfredsstillende.

Men det er klart, at det jo er under forudsætning af, at tingene er lovmedholdelige i forhold til grundloven. Og det er under forudsætning af, at alle de mellemregninger osv., der skal lægges til grund for det, er af en sådan karakter, at man kan sige, at aftalens hensigt også er opfyldt. Alt det ved økonomi- og erhvervsministeren selvfølgelig, det har jeg sagt til ham, men jeg har ikke noget grundlag for at sige, at det ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til fru Marianne Jelved for svaret og også bekræftelsen af den åbenhed, der er omkring tilskud. Det synes jeg kunne være et eksempel til efterfølgelse for regeringspartierne.

Men så vil jeg godt uddybe mit spørgsmål med hensyn til olieaftalen, for jeg har forstået det sådan på udtalelser fra radikale folketingsmedlemmer, at man faktisk har en bekymring med hensyn til, hvad der sker, hvis vi f.eks. ned sætter ejendomsskatterne, f.eks. på EU-plan selskabsskatterne. Hvad sker der, hvis vi indfører CO₂-afgifter? Skal vi så på et tidspunkt til at udbetale store kompensationer til A.P. Møller, men ikke til de andre selskaber, således at der opstår en forskelsbehandling?

Jeg er glad for, at vi får den tilkendegivelse, at Det Radikale Venstre er enig med os i, at der skal ske en gennemgribende analyse af de her ting, før det kan vedtages i Folketinget. Det vil jeg gerne bede om en bekræftelse af. Jeg synes, det ville være meget ubehageligt, hvis vi stod i en situation, hvor Det Radikale Venstre gik sammen med den borgerlige regering om at vedtage noget, som om 2, 3, 4 år under en kommende SR-regering skulle vise sig at binde og baste fru Marianne Jelved som minister på en måde, hun ville synes var meget ubehagelig.

Kl. 19.15

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Marianne Jelved, og så tror jeg, vi er fremme ved fru Line Barfod som ordfører.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu formulerer hr. Keld Albrechtsen sig jo meget, meget elegant, så derfor vil jeg for en sikkerheds skyld sige, at det er ikke sikkert, at Det Radikale Venstre er enig med Enhedslisten i alting i

olieaftalen eller i, hvad der skal ligge som forudsætning for, at man kan nikke ja til den eller godkende den. Bare for en sikkerheds skyld: Vi tager stilling selv.

Alle de tvivlsspørgsmål, der rejses for tiden, vil vi selvfølgelig også gerne have svar på og have dem belyst af ministeren, og når tingene er færdigdebatterede, håber jeg, at vi kan nikke ja til den aftale, ellers må vi have ændret den. Men det er under forudsætning af, at vi skønner, det er den type aftale, det skulle være, og at det hele også harmonerer med grundloven. Det er klart.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Der er mange store spørgsmål, som vil fylde meget i den kommende folketingssamling. Vi har diskuteret Irak i går og skal fortsætte debatten i morgen, vi skal diskutere Mellemøsten kort efter efterårsferien, og i morgen skal vi have den store debat om EU-forfatningen. Derfor vil jeg i denne tale koncentrere mig om indenrigspolitikken.

»Noget for noget« var det gennemgående tema i statsministerens tale, og man kan roligt sige, at der er masser af eksempler på noget for noget, ikke kun i regeringens retorik, men også i regeringens praksis. Hvis man har noget, får man noget. Når A.P. Møller har Nordsøolien frem til 2012, skal han selvfølgelig have den frem til 2042, og når de rigeste i samfundet har mange penge, skal de selvfølgelig have flere. Men de mange, der næsten ikke har noget, skal have endnu mindre. De forskellige grupper af arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere bliver løbende sat ned i indkomst, og alle på overførselsindkomst får løbende frataget en del af deres pris- og lønregulering, så de kommer til at sakke mere og mere agterud i forhold til resten af befolkningen.

Statsministeren kom i sin åbningstale med en klar tilståelse. Formålet med at nedsætte en Velfærdskommission er at overbevise befolkningen om, at efterløn og folkepension til alle skal afskaffes. Det har statsministeren allerede besluttet at han vil gøre. Han kalder det »de nødvendige beslutninger«. Men statsministeren vil gerne have, at befolkningen skal tro, at befolkningen har været med til at træffe beslutningen. Statsministeren kalder det, at der skal skabes en åben debat for at modne de nødvendige beslutninger.

Regeringen og mange andre, der har deres på tørre, giver jævnligt udtryk for, at det er nød-